

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji 25. maja.

Prvo čitanje valutnih predlog je srečno doganano, čeprav ne tako, kakor si je želela nemška levica. Današnja razprava je bila tudi zategadelj zanimiva, ker se je znova pokazalo, kako brezpogojno so nemški nacionalci udani grofu Taaffeu — zakaj, to že sami najbolj vedo. Posl. Steinwender se je odločno potegoval za vladno predlogo, poslanec Suessa pa jej je prav tako odločno nasprotoval, češ, da to, kar namerava vlada uvesti, ni zlata valuta, nego nekakšen psevdobimetalizem. Liberalci Menger zagovarjal je vlado in nje predloge, Mladočehi dr. Slavik in Vašaty pa sta znova naglašala politične uzroke, zbok katerih ne morejo Mladočehi glasovati za vladno predlogo. V imeni konservativnega kluba se je posl. Leonhardi izjavil za predloge, ne da bi bil izrekel o njih kritično mnenje. Končno oglašil se je seveda tudi finančni minister dr. Steinbach, da zavrne posl. Suessa, pa njegove besede niso mogle prepričati tistih poslancev, kateri sodijo vladne predloge samo stvarno, ne glede na politično prepričanje. Posebno zanimivo je bilo glasovanje o predlogih Jaworskega in Plenerja, da je vladne načrte odkazati posebnemu valutnemu, oziroma budgetnemu odseku. Pri tej priliki pokazalo se je popolno nasprotstvo mej trojno večino. Za Jaworskega predlog glasovali so Poljaki, Mladočehi, konservativci, moravski Čehi, krščanski socialci, protisemitje in nekateri nemški nacionalci, za Plenerjev predlog nemška levica in Coroninijev klub.

Na dnevnem redu je bila samo razprava o valutnih predlogah.

Posl. dr. Steinwender polemizuje najprej z dr. Luegerjem, kateri je rekel, da bode letos potoval po nekaterih kronovinah in tudi po Koroškem ter pravi, naj na tem potovanju ne kokuje preveč s Hrvati in Slovenci, češ, mi tega ne ljubimo. Če bo v Beljaku govoril o valuti, reklo se mu bo: Gospodine! To umejemo mi bolje, ker smo v zvezi z drugimi državami. Peticije, na katere se sklicuje Lueger, niso dosti vredne, trditev Luegerjeva pa, da hočejo regulacijo valute samo sovrašniki Avstrije,

je apel na patrijotizem. Česar pa ni nikjer povedal je to, kaj je regulacija valute. Morda niti sam ne vé tega. On vprašuje: Ali hočete nove dolgove, drago živinsko sol, lačne vdove in sirote, trtno uš? in ljudje odgovarjajo ne, misleč, da je to regulacija valute. Govornik polemizuje na to z Neuworthom, dokazujoč, da bi določitev vrednosti goldinarja na 2 marki oškodila vso produkcijo avstrijsko, da bi imeli korist samo uradniki in upniki, ter zagovarja določitev ašije, želeč, da bi vsi glasovali za predlogo.

Posl. dr. Slavik sodi, da je tudi sedaj naša valuta dobro urejena. Penezi in tudi papir imajo dosti večjo vrednost nego kovina, katera predstavlja to vrednost. Zato pa ni prav, če se govori o ureditvi valute, govoriti bi se moralo o premembi in zato je upravičeno vprašanje, kakšno korist imeli bodo od tega državljani in tudi država. Za trgovino je vse jedno, ali se plačuje z zlatom, ali s srebrom; samo pri kupnih pogodbah z inozemskimi trgovci, katere se sklepajo na daljši čas, je neznatna izguba mogoča. Govornik kritikuje nastavljen razmerje glede na troške mej Avstrijo in Ogersko, 70 : 30, in trdi, da mora vsaka polovica države plačati polovico troškov, ker sta tudi sicer solidarni. Državne note popisane so na jedni strani nemški, na drugi madjarski, torej bi morali Nemci plačati polovico troškov, Madjari pa polovico. Po predlogi ne bomo imeli več avstrijske veljave, ampak samo zlato veljavo. Sedaj je na kovanih denarjih čitati tudi naslov kralja češkega; v novi predlogi se je ta naslov izgubil. Na madjarskih kovanih denarjih pa bode ostal ves naslov. To je zasluga sedanje vlade, katera dela na to, da se, kjer je le mogoče, potisne v stran ime kraljestva češkega. Tako zbadanje ne škodi narodu našemu nič. Naj misli vlada o sredovečnih titulaturah kakor jej drago, naj odpravi naslov kralja češkega, kraljestva češkega ne bode odpravila. Ta država bo še obstala, ko bodo že zginitle druge, ki so sedaj na tem svetu. (Živo odobravanje mej Mladočehi.)

Posl. dr. Menger sodi, da se gre za odpravo negotovega sedanjega denarstva, katero provzroča več škode, kakor pa regulacija valute troškov. Zunanji promet naše države znaša na leto okoli 1382

milijonov goldinarjev, a če se kurs premeni samo za nekaj odstotkov, kar se vselej zgodi, je izgube 26 do 30 milijonov. Notranji promet pa je še večji nego zunanji, torej je tudi izguba toliko večja. Govornik ne umeje, kako se more kdo naduševati za papirnati denar in nefundirane note, ko je vender stabilnost denarja neobhodno potrebna. Funkcija zlata je ta, da leži zlato v banki, ne pa da cirkuluje. Papir in srebro ne prideta iz prometa. Govornik želel bi bil lajši goldinar in pravi, čim prej se določi relacija, toliko bolje je. Relacija ni nevarna nikomur in zato želim, da se vsprejmejo predloge. (Konec prih.)

Slovenščina v koroškem pešpolku.

Interpelacija, katero so poslanci Klun in tovariši stavili zaradi odprave slovenskega kot polkovnega jezika v koroškem pešpolku št. 7 do deželnoobranskega ministra grofa Welsersheimba, slóve:

„Po naznanilu raznih javnih časopisov ukrenilo je vojno ministerstvo z nekim 16. aprila t. l. razglašenim ukazom, da je pri pešpolku št. 7 slovenščina kot polkovni jezik opustiti, ker je mej njegovimi vojaki le 10 odstotkov Slovencev in ker so še ti skoraj vsi zmožni nemškega jezika. Ta ukrep naravnost nasprotuje načelom in pravilom, ki jih je visoko vojno ministerstvo gledé jezikovnega vprašanja določilo in z odlokom z dné 28. avgusta 1872, praes. št. 3586/II., natančneje pojasnilo razloživši, da „narodni jezik vojnega oddelka“ pomenja vsako narečje, katero v dotičnem oddelku govori več nego 20 odstotkov vojakov, ki so doma v okrožju, kjer se po redni osnovi nabira dotični vojni oddelak.“

Na Koroškem pa, kjer se nabira 7. pešpolk, našli so pri zadujem ljudskem štetju pri skupnem številu 360.443 duš 101.030 prebivalcev, torej dobrih 28 odstotkov s slovenskim občevalnim jezikom, dasi je znano, da so si na vso moč prizadevali kolikor moči skrbeti za število slovenskih prebivalcev. Z ozirom na enakomerne razmere smemo torej po vsej pravici izvajati, da jednako odstotno razmerje velja tudi pri 7. pešpolku, ki se sestavlja iz koroškega prebivalstva.

Ker je pa sploh znano, da je število za vo-

LISTEK.

Štirinajst dnij v Toplicah.

II.

„The great attraction“ za vsacega Topliškega gosta je — kakor se samo po sebi umeva — zdravilišče. — V le-tem bi po mestnem komfortu razvajeni človek sicer zastoj iakal uredbe, kakeršne so dandanes same po sebi umevne v kopališčih, v katere zabajajo modrokrvne dame velike družbe in krivonosni zastopniki plutokrucije; pač pa najde v njem vsakdo, ki se ni navzel še moderne blazovanosti, prijetno bivališče z uzorno postrežbo. Mesto priskutnih obrazov Heinrichov, Fritzov in Schanov, srečava tu ljubke postavne domačih deklet, katera ne cenijo gostov po napitkih, temveč postrežejo vsakemu rade in točno; mesto prevzetnega „directeurja“ ali „gerenta“, kateri smatra, da izkaže gostu veliko milost, ako spregovori z njim par besedi, najdeš tu jovijalnega kučegazdo prave slovenske korenine, ki je jednako prijazen z vsakim, tako celó, da za nežni spol nima nikakih posebnih poklonov.

Konverzacijskega salona v zdravilišči seveda ni; zato se Topliški gostje shajajo prav radi vsako

jutro v lopi pred gradom — katero pa evfemistično imenujejo letni salon — da denejo na kritično rešeto vse domače dogodke prejšnjega dne. Pri tem ima pač prvo besedo gospod kučegazda, ki vé s prirojenostjo vsaki stvari izžeti nekoliko humora. — Sicer pa zdravilišče ni tako borno; celo posebna knjižnica ti je v njem na razpolago, ako nimaš ravno — prevelikega veselja za čitanje. In boga zahvali, da ga nimaš. V Toplicah išči zdravilne vode; ne pa vodenih romanov za zdravlilo.

Zdravilišče samo — katero narod imenuje grad — je veliko, masivno, dvonadstropno poslopje, sezidano nad dvema dokaj močnima zdravilnima vrelcema, katerih voda ima po zimi in po leti 30 stopinj R gorkote. Zidano je po načinu samostanskem tako, da se po obeh straneh sredi poslopja ležečega, prostornega, s kamenitnimi ploščami obloženega hodnika vrsté sobe za goste. Vseh sob je 32. Poleg njih nahaja se v prvem nadstropju že prej omenjena knjižnica in pa jedilnica.

Zdravilna vrelca nahajata se v souterrainu poslopja, v dveh prostorih, katera je narodna govorica nazvala „kleti“, katera pa topliška uprava imenuje „basena“. Prvi teh prostorov je dokaj prostran in lepo urejen ter ima prav pripravne postranske

prostore in hodnike. Odločen je za kopališče gospodskim gostom in je odprt le o sezóni. Druga, nekoliko manjša „klet“ služi za vsakdanje kopališče; po ieti pa za vojaštvo in za goste, katere deloma taksa, deloma pa strah pred gospodo odganja od prvopopisanega baséna.

Po vseh teh prostorih nahajaš sledi slikarskega delovanja neznanega umetnika. Mož je sicer v tej stroki samouk, ali na prvi pogled je vidno, da je dalječ prekosil znanega Janeza Kavka, kateremu se slava poje celo v knjigah „Matice Slovenske.“ Upam, da bodoči Matični pisatelj zgodovine slovenske slikarske umetnosti tudi njega ne bode pozabil; saj to v polni meri zaslučuje že zaradi jedinih držajev, katere je naslikal po zidu ob stopnicah. Pripoveduje se, da je Apél vedel tako naravno naslikati grozdje, da so k sliki njegovi priletavale tice, hoteč je zobati. V Toplicah našel je Apél vrstnika; kajti zgodilo se je, da je „ginjeni“ moj prijatelj, hoteč nasloniti se na držaje ob stopnicah, najedenkrat čutil na tleh svojega rojstva kosti. Mož je držaje imel za resnične. Zares triumf realističnega slikarstva!

Mislím, da ta primera zadostuje in da mi ni potreba naglašati, kako čudovito slikarstvo se nahaja še le v jedilni dvorani prvega nadstropja. Približni

jaščino zmožnih in sposobnih fantov v slovenskih krajih veliko večje nego v nemških, znaša število slovenskih vojakov pri 7. pešpolku veliko več, kakor 28 odstotkov, zlasti ker morata zaradi pomankanja zadostnega števila domačih fantov dostikrat sosedni slovenski deželi Kranjska in Primorska s svojimi sinovi pomagati, da se dopolni potrebno število. V istini je bilo v posameznih letih v imenovanem polku 40 do 42 odstotkov Slovencev, kar je vojno ministerstvo pripravilo, da je z ukazom z dne 13. septembra 1872, I. oddelek št. 6252, določilo, da morajo častniki in kadetje, ako hočejo v polku avanzirati, zmožni biti slovenskega jezika v smislu določb gledé avanziranja in ministerskega odloka z dne 28. avgusta 1872, praes. št. 3586/II.

Ta ukaz dal je polkovniku Kaiffelu priliko, 28. februarja 1873, št. 397, prositi vojno ministerstvo, da naj se znanje slovenskega jezika ne tirja kot neobhodna potreba za redno avanziranje, to se pravi, da naj se prekliče gori omenjeni ukaz. To prošnjo je utemeljeval zlasti s trditvijo, da večina slovenskih vojakov že z doma nemški nekoliko umé, da se s prva le boje nemški govoriti, da se pa pozneje pri njih pokaže znanje nemškega jezika.

Toda vojno ministerstvo tej zahtevi polkovnikov ni ustreglo ter v dotični rešitvi z dne 15. marca 1873, oddelek I., št. 1439, tako-le odgovarjalo:

Zaradi tega, da so mnogi Slovenci tega polka zmožni tudi nemškega jezika, se od omenjene odredbe ne more odstopiti. Slovenski jezik ostane jeden polkovnih jezikov, zlasti ker so že od l. 1860 sem čez 20% vojakov, ki so doma v okrožju, kjer se po redni osnovi nabira ta polk, govori slovenski narodni polkovni jezik, in že od nekdanj obstoji dolžnost, naučiti se polkovnega jezika, in ta dolžnost se je skoraj vsako leto v spomin klicala.

Z ministerskim dopisom z dué 17. marca 1873 odd. I. št. 1439 dobilo je generalno poveljništvo v Gradcu povelje, da naj v tej reči izreče svoje mnenje. Generalni komando odgovarjal je z odpisom z dne 26. marca 1873 M. A. št. 1567, da je po splošnem mnenju baron Maroičičev pešpolk št. 7 že od nekdanj veljal kot nemški polk, ter ob enem priporočal, da naj se njegovi častniki oproste naučenja slovenskega jezika. Ali vojno ministerstvo tudi temu predlogu ni potrdilo, ampak je v svojem jako zanimivem odloku z dne 3. aprila 1873 odd. I. št. 2049 marveč odgovarjalo, da omenjeni ukaz tudi častnikom in kadetom nemške narodnosti priporoča naučenje drugega narodnega jezika naše države, kar ni le žele, ampak kar je valed naših razmer naravnost potrebno. In če se zagotavlja, da se slovenski vojak v kratkem času nauči nemškega jezika, sme se pač pričakovati, da si bodo tudi častniki prizadevali naučiti se nenemškega polkovnega jezika v toliki meri, kolikor ga v službenih opravilih potrebujejo.

Tudi sedanjí gosp. vojni minister baron Bauer je že večkrat, zadnjič v seji budgetnega odseka avstrijske delegacije dne 25. novembra 1891 na dotične pritožbe odgovarjal s tem, da je opozarjal na ukaze, ki od častnikov zahtevajo znanja polkovnega jezika, in na zopetne in zopetne opomine in naročila do častnikov, da naj te ukaze izvršujejo.

Prav tako je prevzvišeni gospod deželno-branski minister pri raznih prilikah, slednjič v seji

poslaniške zbornice dne 27. junija l. 1891 povdarjal, da je volja najvišjega vojnega gospoda, ki ima za vojake pomen zakona, da uživajo vsi narodi v vojski jednako spoštovanje in jednako dobrohotnost; zato prevzvišeni gospod minister nikakor ne more potrditi, da bi se od častnikov ne zahtevalo znaja polkovnega jezika, ali da oni v obče tega jezika zadostno ne znajo, in da se ga ne poslužijo, kadar je primerno in potrebno.

Najnovejši ukaz vojnega ministerstva se torej ne da opravičiti niti s trditvijo, da je v sedmem pešpolku le 10% slovenskih vojakov, niti z izgovorom, da je večina teh vojakov zmožna nemškega jezika; nego ta ukaz ni le neprimeren in dosedanjim pravilom protiven, nego naravnost krivičen in se zlasti z ozirom na sedanje razdražene narodne razmere nikakor ne da opravičevati ter podpisane sili k naslednjemu vprašanju do prevzvišenega gospoda deželno-branskega ministra:

1. Ali je Njegovi prevzvišenosti znan ukrep vojnega ministerstva, s katerim se je slovenščina v 7. pešpolku odpravila kot polkovni jezik?

2. Ali se hoče g. minister pri vojnem ministerstvu pobrigati za to, da se prekliče ta ukaz, ki žali pravice slovenskega prebivalstva?

Na Dunaji, 24. maja 1892.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. maja.

Iz državnozbornskih odsekov.

Pravosodni odsek posvetoval se je v zadnjih treh sejah o zakonu glede na kompetenco sodišč v zapuščinskih in varuških stvareh. Dr. Ma-deyski tirjal je določno izjavo, kdaj bode vlada predložila načrt popolne reforme vsega civilnega postopanja na kar je pravosodni minister odgovoril, da so načrti že večinoma izdelani in da jih bode predložil še letos meseca oktobra ali novembra. Odsek je na to ukrenil, da se o predloženem načrtu ne bode posvetoval dokler vlada ne predloži načrta reformi vse civilne pravde. Obrtni odsek posvetoval se je o zakonskem načrtu glede bratovskih skladnic, ker pa ni bil sklepčen, moral je razpravo preložiti.

Valutne predloge in nemška levica.

Že v soboto smo javili, da misli klub nemške levice pooblastiti svoje načelstvo, da tirja od vlade izvestnih koncesij v Bukovini, na Češkem in na Kranjskem. Splošno se sodi, da je to v zvezi s Plenerjevo izjavo o valutnih predlogah. Ta izjava bila je jako medla; levica je hotela s tem reči, da bode glasovala za vladne predloge le če se ji to dobro honorira, kateri honorar se bode določil na sestanku klubovega načelstva z grofom Taafeom.

„Associazione progressista“

se imenuje novo italijansko politično društvo, katero je imelo svoj osnovni shod preteklo soboto v Tratu. Novo društvo stopilo je na mesto bivše „Società del progresso“, katera je bila uradno razpuščena. Predsednikom je bil voljen prvi podpredsednik mestnega zbora dr. Moses Luzatto. V odbor pa so voljeni vsi znani matadorji italijanske stranke. Tudi mestni župan dr. Pitteri vdeležil se je shoda. Novo društvo bode središče italijanske liberalne stranke in bode le nadaljevalo delavnost starega razpuščenega društva posebno pri volitvah za mestni zastop in jednacij prilikah.

bene jedi in pijače in ne nadleguje gostov z neprestanim tipanjem žile in nadzorovanjem dije. O topliški vodi pa govore, da ozdravi vse bolezni. Nečem reči, da je ta govorica neovrgljivo resnična; toliko pa vém, da sem se jaz vrnil iz Toplice popolnoma ozdravljen in da kasneje — dasi sem se navlašč postavljaj na prepib — nikacega trganja več čutil nisem.

Sicer je res, da je v naši slovenski domovini, kakor tudi v bližnji nam Hrvatski, več toplic, katerih zdravilna moč je slavno znana in katere obiskujejo ravno bolniki, ki čutijo trganje v udih. Toda prijatelj, ki je obiskal tako kopališče, pravil mi je, da ga je sicer pustilo trganje v sklepih; da pa je — odhajajoč domov — čutil strahovito trganje v žepu. V tem oziru gré zopet našim domačim Toplicam prednost. Vánje namreč ni še prodril duh modernega izkoriščevanja. Deloma je to pripisati njihove oddaljenosti od železnice; deloma — in to največ — pa slovenskemu poštenju zakupnikovemu, ki se zadovoljuje z meščanskim — ali prav za prav zdraviliškim — zaslužkom. In pri vsem tem je v naših Toplicah tudi bivanje izredno prijetno. Toda o tem prihodnjič. Montanus.

Vnanje države.

Novo italijansko ministerstvo.

V soboto stopilo je novo italijansko ministerstvo pred poslansko zbornico, in Giolitti razvil je svoj program. Naznanil je, da bode vlada skušala urediti državne finance, ne da bi naložila novih bremen, in sicer tako, da se bode lotila gospodarskih reform in prištedila pri upravi kar največ mogote. Troške za vojsko mislijo znižati na 230, k večjemu 246 milijonov. Izredni troški pa se bodo pokrili s tem, da se bodo prodali srebrni denarji iz časa Bourbonov. Alijance imajo miroljuben namen, zato se jih bo vlada zvesto držala. Vlada predložila bode v kratkem več gospodarskih predlog, mej njimi tudi predloga gledé vinake klavzule v trgovinski pogodbi z Avstro-Ogersko, katera bode italijanskim vinogradnikom v veliko korist. — Po tej izjavi odšlo je ministerstvo v senat, v poslanski zbornici pa se je začela debata. Imbriani napadal je vlado, trdeč, da misli tirati dinastično politiko. Zbornični predsednik Biancheri se je odpovedal, zbornica pa odpovedi ni sprejela. Debata o ministerski izjavi še ni končana.

Nemški častniki na Turškem.

Peterburški „Svet“ opozarja na to, da nikdar dozdaj ni bilo toliko nemških generalov in častnikov na balkanskem poluotoku nego ravno zdaj. Vse polno jih je v turški vojski in število teh nemških instruktorjev se vedno množi. Namestu vsacega častnika, ki umrje ali zopet odpotuje nazaj na Nemško, izprosi si sultan od cesarja Viljema drugega častnika. Z Berolina pa mu čestokrat pošiljajo radi mestu jednega celo dva. Nemci, ki so se vgnezdili že na Turškem, že skrbje za to, da sultan zahteva vedno nemških instruktorjev. Nemška vojna uprava pa gre takim častnikom jako na roko in ostanejo stalno zapisani kot v pruski vojni službi.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Okrajnega sodišča kanceliat g. Jožef Mešič v Mariboru imenovan je kot vodja zemljiške knjige v Velikovcu. — C. kr. okrajni sod. pristav g. Jos. Senčar je iz Senožec v Žužemberk premeščen iz službenih ozirov (proti povračilu troškov po zakonu). Toliko v pojasnilo.

— („Od Vergottinija k Laginji“) bil je naslov članka, zaradi katerega so bili Praški „Národní Listy“ z dne 25. t. m. konfiskovani.

— (Deželno pomočno društvo „Rudečega križa“ za Kranjsko) imelo je dne 23. t. m. svoj redni občni zbor. Otvoril ga je prvi podpredsednik gospod ces. svetnik Ivan Murnik ter pozdravil navzoče, mej temi ekscelencio c. in kr. podmaršala pl. Watteka in c. in kr. štabnega nadzdravnika dr. Štangla. Potem je naznanil, da je bilo društvo „Rudečega križa“, kakor tudi deželno društvo za Kranjsko za vspešno delovanje v letu 1890 odlikovano po najvišjih in višjih priznanjih. Vsem podpornikom društvenih interesov izrekel je zbor najgorkejšo zahvalo, sosebno pa Nj. ekscelenci gosp. knezoškofu dr. Missiji, gosp. deželnemu predsedniku baronu Winklerju, gosp. predsedniku deželnega sodišča Franu Kočevanju, gosp. dvornemu svetniku Karolu Plahkemu, gosp. deželnemu glavarju Otonu Detelji, gosp. županu Grasselliju in gosp. predsedniku okrožnemu sodišču v Novem mestu Fr. Gerdešiču, dalje krajski hranilnici, kranjskemu deželnemu zboru in Ljubljanskemu časopisu. Za avstrijsko armado naročilo je društvo 700,000 jodoform-obvezil, za katere bo deželno društvo za Kranjsko v 5 obrokih plačalo znesek 385 gld. 90 kr. Posel deželnega poročevalca v vojnem času prevzel je gosp. ces. svetnik Murnik, poročevalca v dveh bolnišnih postajah v Ljubljani pa bodeta gosp. vladni svetnik dr. Fr. Keesbacher in gosp. dr. Josip Staré. Stanje zdravnikov, kateri so obljubili v vojnem času brezplačno lečiti bolne in ranjene vojake, se je izdatno pomnožilo. Za to so se oglasili naslednji gospodje zdravniki: dr. Jos. Dornig, Fran Finc, dr. Jos. Kapler, dr. Iv. Mader, Anton Paichel in dr. Fran Zupanc. Mestna občina prepustila je društvu za vojni čas bolnico pri južnem kolodvoru. Število ponudb za brezplačno privatno oskrbovanje bolnikov in ranjencev se je tako pomnožilo, da ima sedaj društvo 8 takih ponudb za 16 častnikov in 17 mož na razpolaganje. V pospešitev društvenih interesov naročilo si je društvo 200 iztisov brošure barona Horsta in jih razdelilo po deželi. Društvo štel je v preteklem letu 3 častne člane in 207 rednih članov. Društvu je z letom 1892 pristopilo 48 novih udov. Računskemu zaključku, katerega je prečital društveni tajnik g. Alojzij Merlak, je bilo posneti, da je bilo dohodkov 2473 gld. 76 kr. in izdatkov 545 gld. 21 kr. Koncem leta 1891 znašalo je imetje 9660 gld. 42 kr. v gotovini in 550 gld.

pojem o tem napravi si lahko vsakdo sam, ako premisli, koliko važnejša je jedilna dvorana od stopnišča.

Najbolje mi je pa ugajalo, da je v gospodskem basénu tako lepo skrbjeno za pobožnost topliških gostov, kajti z debelimi črkami zapisano je na zidu vsakemu v pozdrav: „Gott segne das Bad.“ Pojasnilo se mi je na merodajnem mestu, da bi se čital tam tudi slovenski pozdrav: „Bog blagoslovi kopelj“, ko bi ne imel — toliko črk. Naložil sem si izredni trud proučiti število črk v nemškem napisu in pa v slovenskem kopališčnem pozdravu in naznanil sem rezultat svojih študij kopališčnemu ravnateljstvu. Isto je potem gotovo na vse strani razmišljalo, kako uravnati, da bi slovenski napis ne imel več črk, ko nemški in morebiti me bode letos — ko se pridem kopat — iznenadil napis „Bog žegnaj kopelj“.

Sedaj bi imel seveda spregovoriti tudi nekoliko besedi o načinu zdravljenja in pa o zdravilni moči topliške vodé. Častiti bralci naj mi vender oprosté, ako se v to ne bodem spuščal podrobneje. Le toliko rečem, da imajo Toplice jako spretnega zdravnika, ki se gotovo vsakemu prikupi, ker ne prepové no-

v vrednostnih papirjih, imetje se je torej pomnožilo za 1928 gld. 55 kr. Podružnice društva — katerih je 17 — imele so 541 udov in 4246 gld. 28½ kr. v gotovini in 95 gld. v vrednostnih papirjih. Prispevki, ki jih je plačalo 11 podružnic, znašali so 253 gld. 43 kr. Potem vršila se je nova volitev odbora na podlagi prenaterejenih pravil. Izvoljeni so bili naslednji gospodje: dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, dr. Emil Bock, Jakob Čik, Peter Grasselli, Gustav Habit, Vinc. Hübschmann, dr. Friderik Keesbacher, Emerich Mayer, Ivan Murnik, Henrik Sajic; Albin Ahtin, Fran Doberlet, Ferdinand Mahr, Gabrijel Piccoli, dr. Jos. Staré, zadnjih pet gospodov za podružnice. — Za preglednike računov izvoljeni so bili gospodje: Viktor Colloretto, Karol Karinger, Fran Ravnihar, Josip Kušar, Anton Klein, zadnja dva gospoda za namestnika. V stalno sodišče so bili poklicani gospodje Josip Martinak, Karol Pleško, dr. Josip Rudič, Ludovik marquis Gozani, Josip Merk, zadnja dva gospoda za namestnika. — Novo izvoljeni odbor je v seji istega dne zopet izbral dosedanje predsedstvo, namreč: predsednika gosp. Emeriha Mayerja, I. podpredsednika gosp. Ivana Murnika, II. podpredsednika gosp. dr. Frider. Keesbacherja. Za društvena odposlanca pri zveznem zboru na Dunaji izvolil si je odbor gospoda dr. barona Pascotini-Juriskoviča in dr. Andreja Ferjančiča, prvi zastopal bode ob enem podružnice.

— (Obrtno pomožno društvo Ljubljansko,) registrovana zadruga z omejenim poroštvom, imelo je včeraj ob 11. uri dopoldne v magistratu dvorani svoj šestintrideseti občni zbor v navzočnosti 24 članov zadrugnikov. Društveni ravnatelj, gosp. J. N. Horak, otvoril je zborovanje z govorom, v katerem je naglašal, da po računskem zaključku za l. 1891. imelo je društvo preteklo leto prometa 655.740 gld. in to večinoma v malih zneskih, zgolj za obrtnike. Rezervni sklad, pravo imetje društva, narasel je na 25.971 gld. Društvo ni imelo lanske leto nikake izgube pri posojilih. Udov je štel v preteklem letu 155; ti so imeli 9474 gld. 86 kr. opravnih deležev. Ravnatelj g. J. N. Horak konečno izjavi, da je društvo lanske leto dovolilo sledeče darove: Ustanovi v spomin 40letnice vladanja presvetlega cesarja za obubožane obrtnike, za katere je tudi sobni slikar Fran Blasch hvalovredno nabral mej obrtniki Ljubljanskimi precejšnjo svoto, 40 gld.; v podporo udovam obubožanih obrtnikov 30 gld., za društvo „Narodna šola“ 10 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda 10 gld. in za rokodelskih vajencev šolo v Katoliško-rokodelskem društvu 10 gld. skupaj 100 gld. Vsi ti izrekajo občnemu zboru zahvalo. Ravnatelj g. J. N. Horak nasvetuje, naj bi se vsi imenovani tudi letos iz dobička obdarovali; tem zboru soglasno pritrjuje. Knjigovodja g. Anton Prelesnik potem prečita bilanco za l. 1891, načelnik pregledovalnega odseka g. J. Zor pa izjavi da je bilanca z glavnimi in pomočnimi knjigami primerjal in vse v redu našel, ter nasvetuje, da se da vodstvu absolutorij. V ravnateljstvo se izvolijo jednoglasno gospodje: Oroslav Dolenec, Fran Goršič, Karl Hinterlechner in J. N. Horak. V pregledovalni odsek se izvoli gospod J. Zor in Fr. Pilko. Pri posameznih nasvetih oglasi se g. Oroslav Dolenec, ter izrekaje gorko zahvalo društvenemu voditelju, J. N. Horak-u, ki je društvo ustanovil in ki prav očetovsko skrbi za obrtnike ko se zatekajo v denarnih stiskah k društvu; zakliče mu torej: Živio in Slava. Temu zborovalci navdušeno pritrjuje. Gospod Horak se zahvali za dokaz zupanja ter zaključuje zborovanje.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) ima svoj občni zbor v nedeljo popoldne ob 3. uri v hotelu „pri Maliču“.

— (Novi vožni redi) za c. kr. avstrijske državne železnice se razglašajo te dni. Tičejo se seveda tudi prog pri nas, kakor proge Ljubljana-Trbiž, Ljubljana-Kamnik, Divača-Hrpolje itd.

— (Tedenaki izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 15. do 21. maja 1892. Novorojencev je bilo 22 (= 37,3‰), umrlih 22 (= 37,3‰), mej njimi za jetiko 7, za različnimi boleznimi 15. Mej umrlimi bilo je tujcev 5 (= 22,7‰), iz zavodov 6 (= 27,2‰). Glede infekcijskih bolezni bilo je zdravstveno stanje jako povoljno. Obbolela je samo 1 oseba za otročico.

— („Prvi narodni dom“ v Rudolfovem.) K občnemu zboru tega delniškega društva 30. apr.

t. l. prišlo je 12 delničarjev, zastopajočih 95 delnic. Odborovo poročilo o delovanju društva se je s pohvalo na znanje vzelo in račun za leto 1891 v vseh točkah jednoglasno potrdil. Iz računa je razvidno, da znaša imetje delniškega društva v tirjativah in srečkah 11.172 gld 50 kr. in da se je že l. 1891 od dohodkov leta 1892 vzel predujem v ta namen, da se je potom cesije prevzela tirjatev grofa Barbota proti čitalništemu društvu, katero je s tem znebilo se vseh prejšnjih upnikov in dolžuje le še mestni hranilnici Ljubljanski in delniškemu društvu „Prvi narodni dom“. Z ozirom na to se je jednoglasno sklenilo, da se plača 2½‰ dividende za leto 1891 na leto 1891 zapale kupone, že v prejšnjih zborih za leto 1890 in nazaj dovoljene dividende se izplačajo le tistim, ki se zglase do konca 1892. l.; na kupone, katerih izplačilo se do konca leta ne zahteva, pripadajoča svota se pripiše k rezervnemu fondu, ki znaša dozdej 816 gld. 72 kr.

— (Posojilnica v Črnomlju,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, dajala bode vlagateljem hranilnih vlog od 1. julija 1892 naprej le 4½‰ obresti.

— (Občinska volitev.) Pri zadnji občinski volitvi v Praprečah v Litijskem okraji bil je izvoljen županom posestnik Jožef Strmolé v Gornjih Praprečah, za občinska svetovalca pa posestnika Janez Gorec iz Dolnjih Prapreč in Fran Kastelic iz Martinje vasi.

— (Malovreden sin.) V Srednjih Bitnjah pri Kranji napadel je preteklo nedeljo zvečer 21letni kajžarski sin Jaka Šilar svojega očeta s sekuro in ga ranil na desni roki. Potem pa je pobegnil. Orožniki ga zasledujejo, da sprejme zaslužen kaznen.

— (Moravsko pevsko društvo) ima dne 29. maja 1892 pri g. J. Detelji v Moravčah svojo ustanovno veselico. Vspored: 1. Pozdrav gospoda predsednika. 2. Jenko: „Naprej“, moški zbor. 3. Volarič: „Gospodov dan“, mešani zbor. 4. Hudovernik: „Naša zvezda“, moški zbor. 5. Zajec: „U boj!“, 6. Foerster: „Njega ni“, čveterospev. 7. Volarič: „Pogovor z domom“, mešani zbor. 8. Neved: „Mili kraj“, moški zbor. 9. Nedved: „Vojaci na potu“, moški zbor. 10. Šaljiva tombola. Začetek ob ½6. uri popoldan. Ustop prost. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Književno naznanilo.) Vsem onim p. n. gospodom, ki poprašujejo že po nadaljevanju „Zabavne knjižnice za slov. mladino“ tem potem uljudno naznanjam, da sem rokopolis 2. zvezka baš te dni izročil tiskarni, tako da izide rečeni anopit celo gotovo še v prvi polovici prihodnjega meseca. V Središči, 26. maja 1892. Ant. Kosi, učitelj.

— (Izgredi v Hrastniku.) V Hrastnik prišel je bil te dni lastnik neke menažerije in se kmalu sprl z rudarji tako, da so bili v ponedeljek in v torek pravi pravcati izgredi. Orožniki morali so z bodali razgnati razgrajalce, jednega pa so zaprli, na kar so delavci napadli občinski zapor in ga bombardovali s kamni. Orožniki so na to ustrelili; jedna krogla zadela je delavca Mačka in ga ranila v ramo. Tudi drugi dan vršili so se razni izgredi in so orožniki zaprli nekatere največjih kričavev.

— (Novi vrtni nasadi v Trstu.) Na trgu pred mestno bolnico v Trstu začeli so podirati zid proti Via del Solitario. Po sklepu mestnega zastopa bodo se tam napravili novi vrtni nasadi.

— (Razpisane ustanove.) Razpisane so zapuščine in dote iz ustanove pok. D. Economa in sicer več podpor za pridne delavce in obrtnike; za delavce, nezmožne za delo, ter otroke i udove rečenih; dalje 4 dote po 240 gld. za poštene deklice delavskega stanu, ki se menijo možiti. Prošnje do 15. prih. m. na mestni magistrat Tržaški. — Razpisan je stipendij iz ustanove A. Kosiča letnih 210 gld. za mladeniče rojene v Trstu, katerekoli narodnosti in vere, ki obiskujejo trgovsko ali navtično akademijo. Prošnje do 31. t. m. na mestni magistrat.

„Edinost.“

— (Iz podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji) se poroča: Darovali so: Vč. g. Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu 2 gld.; g. Miha Pesjak v Kamnigoric 3 gld.; vč. g. dr. Mogulič, župnik v Stillfriedu 3 gld.; gospod Josip Mubej, c. kr. pomorski komisar na Dunaji 5 gld.; gosp. Adolf Sluga, nadzornik pri društvu „Anker“, 3 gld.; g. N. N. vojak 1 gld.; g. dr. Kl. Sežun, odvetnik na Dunaji 5 gld.; gosp. dr. Matevž

Velca, komisar poštne hranilnice 5 gld.; g. Jos. Pavlin v Ljubljani 6 gld. 50 kr. Presrečna hvala vsem blagim podpornikom!

— (Preradovičev spomenik.) Zagreb dobil bode zopet nov spomenik — kakor smo že naznanili na kratko. Te dni došel je v Zagreb kipar g. Rendič, da se dogovori s pooblaščencom neimenovanega domoljuba, ki bode dal narediti spomenik in ga poklonil mestu Zagrebu. Spomenik bode s podstavkom vred visok 6 metrov in so proračunjeni stroški na 12.000 gld. Kje bode stal, še ni dognano. Rendič ga želi postaviti pred palačo akademije, kjer bi se pozneje postavil tudi spomenik Gunduličev.

— (Hrvatsko narodno gledališče na Dunajski gledališki in glasbeni razstavi.) Vodstvo narodnega gledališča v Zagrebu se je odločilo, da se udeleži hrvatska drama s tremi predstavami gledališke in glasbene razstave na Dunaji. Intendant g. Kneisl in direktor Mandrovič peljeta se te dni na Dunaj, da ukreneta vse potrebno. Predstavljale bi se dve izvirni igri „Barun Trenk“ od Tomiča, Demetrova „Tevta“ in pa jedna veseloigra iz tujega repertoira ali pa izvirna Bogovičeva drama, „Stjepan, poslednji kralj bosanski“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. maja. Komité za tarife na državnih železnicah izrekel se je za povišanje tovarnih tarifov, ne uštevši določb gledé premoga. Večji dobiček se bode porabil samo v železniške svrhe.

Praga 26. maja. Ministerstvo notranjih rečij prepovedalo korporativno udeležitev čeških sokolskih društev pri sokolski slavnosti v Lvovu in pri slavnosti gimnastov v Nanciju.

Kodanj 26. maja. Zlata poroka kralja in kraljice vršila se danes sijajno. Mesto krasno razsvetljeno. Pri slavnostnem banketu napil kraljevski dvojici ruski car.

Rim 27. maja. Giolittijev program se slabo sodi, ker se sploh misli, da je k večjemu moči prištediti 30 milijonov. Razprava bila precéj rezka, končno vsprejela zbornica pri glasovanji po imenih dnevni red s pristavkom, da se bode izrekla o vladnih namerah šele tedaj, kadar jej doidejo konkretne predloge, samo s 169 proti 160 glasom. Odsotnih bilo 38 poslancev.

Washington 27. maja. Državni departement dobil oficijelno obvestilo, da se je na podlagi vzajemnosti sklenila trgovinska pogodba mej Avstrijsko-Ogersbo in Zjedinjenimi državami ameriškimi.

Razne vesti.

* (Papež Lev XIII. kot dvojni jubilar.) Drugo leto praznoval bode papež dvojni jubilej, namreč 19. februarja petdesetletnico, odkar je bil posvečen za škofa, in 13. decembra štiridesetletnico, odkar je bil imenovan kardinalom.

* (Carjev rešitelj.) Te dni umrl je v Poltavi upokojeni ruski husarski stotnik Osip Ivanovič Komisarov, znani rešitelj cara Aleksandra II. Bilo je 4. aprila l. 1866, ko je neki Kasakov pri vratih letovišča v Peterburgu hotel streljati na cara. Komisarov, ki je bil takrat priprost klobučarski pomagač, zbil je napadalca še v pravem času samokres iz rok in tako rešil carju življenje. Dobil je velika darila, podelilo se mu je plemstvo in se ga uvrstilo v husarski polk, kjer se je povzdignil do stotnika. Zadnji čas živel je s svoje rodbino v pokoji in se ni čulo mnogo o njem. Umrl je v 53. letu svoje dobe.

* (Kako se umira po svetu.) Po najnovejših statistikah umre vsako leto na celim svetu 33 milijonov ljudi, ali 91.554 na dan, 3750 na uro in 62 na minuto. Vsak udarec človeške žile označuje torej smrt jednega človeka. Srednja doba človeškega življenja je 48 let. Četrtna prebivalstva celega sveta umrje pred 7. letom dobe svoje, polovica pa pred 17. letom. Od deset tisoč ljudi doživi samo jeden 100 let, od pet tisoč samo jeden 90 let in od tisoč oseb doživi samo jedna 60. leto. Oženjeni moški in omožene ženske žive dalje nego samci in samice. Od tisoč oseb, ki dožive 70. leto svoje dobe, je 43 duhovnikov, 43 poljedelce 33 delavcev, 32 vojakov, 29 odvetnikov in zemljemercev, 27 učiteljev in profesorjev in samo 21 zdravnikov.

* (Novodobni Metuzalem.) Iz mesta Mexike se poroča, da je početkom tega meseca tam praznoval neki J. Campreche svoj 154. rojstveni dan. Starec, kateremu bi se ne sodilo nad 90 let, rojen je l. 1738 v Valadolidu na Španskem, kakor prica njegov rojstveni list.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stojl

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 25. maja.

V Brnu: 18, 60, 30, 43, 80.

Umrli so v Ljubljani:

23. maja: Franc Lajovic, posestnikov sin, 12 let, Florjanske ulice št. 33, katar v želodcu.

24. maja: Marija Richteršič, gostija, 80 let, Krvovske ulice št. 12, kap.

25. maja: Ana Rüger, posestnica, 85 let, Poljanska cesta št. 44, kap. — Franca Jerina, posestnikova hči, 25 let, Cesta v mestni log št. 16, jetika.

26. maja: Jožef Židan, delavčev sin, 3 mesece, Tersarske ulice št. 3, enteritis.

V deželni bolnici:

24. maja: Jožefa Koler, kovačeva hči, 1 dan, oslabljenje.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. maja	7. zjutraj	739.4 mm.	12.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.2 mm.	23.2° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	738.7 mm.	16.4° C	sl. svz.	jasno	
26. maja	7. zjutraj	740.0 mm.	13.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.9 mm.	26.2° C	brezv.	jasno	
	9. zvečer	739.2 mm.	18.6° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 17.5° in 19.3°, za 1.7° in 3.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. maja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.45	95.85
Srebrna renta	95.55	95.45
Zlata renta	113.25	113.30
5% marcna renta	100.85	100.95
Akcije narodne banke	996.—	996.—
Kreditne akcije	320.—	318.—
London	119.45	119.45
Srebro	—	—
Napol.	9.49 1/2	9.50
C. kr. cekini	5.66	5.67
Nemške marke	58.55	58.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184
Ogerska zlata renta 4%	110	80
Ogerska papirna renta 5%	100	85
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	—

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. maja 1892.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	393,607.000 gld. (— 10,546.000 gld.)
Zaklad v gotovini	245,149.000 „ (— 247.000 „)
Portfelj	139,767.000 „ (— 11,318.000 „)
Lombard	22,636.000 „ (— 349.000 „)
Davka prosta ban- kovčna rezerva	59,415.000 „ (+ 11,734.000 „)

Spreten pisar

se vsprejme takoj v notarsko pisarno
v Loži. (590—2)

Marsala Florio.

Znamka S. O. M. — Najboljše
laško namizno vino, priporočajo je
zdravniki za krepitev slabotnim,
bolnim in prebolelim.

Steklenica 1 gld.

Piccoli-jeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svoje
točno izvršujejo. (59—1)

Štajerska

deželna zdravilnica

Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja: Poličano.

Sezona od 1. maja do 30. sept.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno
vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razposilja ravnateljstvo
brezplačno. a (478—2)

→ Tempeljska in Styrija slatina. ←

Vedno točnja polnitev v zelo močne steklenice,
slavoznamo glavberjevosolno zdravilo proti
boleznim prebavnih organov in izvrstna
svežila pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu in na
Slatini; v Ljubljani pri glavnih založnikih:
Mihaela Kastnerja in Morica Wagnerja
vodi in tudi v vseh trgovinah z mineralnimi
vodami, v boljših specijerskih in drogerijskih
prodajalnicah ter v lekarnah.

Učenec

pridnega zadržaja, slovenskega in nemškega jezika zmo-
žen, z dobrimi spričevaji, vsprejme se takoj v trgovino
F. Slušek-a v Metliki. (599—2)

V lončarnici gospoda Mihaela Altzieblerja v Celji

vsprejmeta se takoj (600—2)

2 pomočnika in 2 vajenca.

Vsakovrstne

vozičke za otroke

dobro, jako solidno in ukusno izdelane, priporočam komad
po gld. 5.—, 6.—, 7.—, 7.50, 8.—, 9.— in 10.— do
gld. 20.— (540—9)

Kočevska domača obrt

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Hrube mliti

5 minut variti

Kathreiner'ovi tovarni na sladovni kavi

Berlin-Mnichov-Videň

Zdravi

Upari

Kathreiner'ova

Kneipp'ova Sladova kava.

Jedina sladova kava s chuti a
vuni prave zrnkove kavy.

Močnejša, posve v plodnih balčkah
a lažji ohraniti zdravje.

K dostani ve vseh obchodech kolonialnih a drogami.

Štev. 1618.

Razglas

(598—1)

za obdržavanje novih mesečnih sejmov v mestu Pazin.

Dozdaj bili so v mestu Pazinu štirje letni sejm. Na mestu teh obdržavali se bodo za naprej po dovoljenji vis. c. kr. namestništva v Trstu mesečni sejm v Pazinu po nastopnem redu:

I.

- V mesecih januarji, februarji, marcu, aprilu, maju, juniju in juliju vsak prvi torek v mesecu.
- Na dan 2. avgusta. Ako bi na ta dan bila nedelja, bode semenj dne 3. avgusta.
- V septembru prvi torek meseca. Ako ta torek pade na dan 3. sept., to je na praznik sv. Evženija, kateri dan je semenj v Gradišču, bode semenj v Pazinu sledeči dan, to je v sredo.
- V oktobru prvi ponedeljek meseca.
- V novembru in decembru prvi torek meseca.

Ako bi pa na gori odločenih dnevih bil praznik, bode semenj vselej sledeči dan.

II.

Pristop k sejmu dovoljen je vsakomur na mestu, označenem po občinskem glavarstvu; na prodaj se smejo donášati vsakovrstne stvari, ki niso izključene iz trgovine, kakor tudi vsakovrstna živina, ako se dotični gospodarji morejo izkazati z živinskim listom. Rogata živina se ne bode puščala na sejmišče, ako je došla iz krajev, o katerih se sumi, da so okuženi, in če bi tudi gospodar imel redni živinski list. Tudi se ne bode pripuščalo na sejmišče sumljivo meso.

V obče se ima strogo paziti na vse predpise zakona z dne 29. februarja 1880. l. št. 35 in 37 D. Z. L. z izvrševalnimi navodili izdanimi v tem oziru.

Natančnejši pogoji za trženje na sejmišči morejo se videti pri podpisnem glavarstvu, kakor tudi v sejmovnem redu (pravilniku), od katerega se je poslal prepis vsem mestnim in občinskim načelnštvom v Istri.

III.

Prvi semenj bode v torek 7. junija.

Glavarstvo občine Pazin

23. maja 1892.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Razglas.

(604—1)

Zaradi

oddaje del pri podaljšanju Tržaške ceste od Knaflovih ulic do Marije Terezije ceste z napravo novih betonskih kanalov in zidarskim delom

vred se bode vršila

dne 4. junija letos ob 11. uri dopoldne

javna pismena ofertna obravnava pri podpisnem magistratu v pisarni mestnega stavbinskega urada (Mestni trg št. 2, I. nadstropje), kjer se tudi pripadajoči načrti, proračuni, pogoji in drugi pripomočki ob navadnih urah vsakemu na upogled razgrnjeni.

Ponudbe, v katerih je navesti enotne cene in na njih podstavi proračunljene skupne zneske troška za dotična dela, je izročiti zapечатene in s pripadajočim 5% vadijem opremljene do določene ure.

Niti ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisu, niti take, katere bodo prekasno uložene, se ne bodo jemale v poštev.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

25. dne maja 1892.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ocesom,
sujeni na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Dobiva se
v lekar-
nah.

Ta obliž dobiva se le v največji velikosti po 60 kr.
Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko
priznanih
pismen je na
na ogled v

glavni razposiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponudbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Radolfcevi S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koškočem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni K. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.